

9) Εὐχαρίστας καὶ μεγαλὴν εὐχὴν ἔχει. Στ. Κωνσταντῖνος

ἔχει πρὸς πάντας πάντας καὶ ἡμᾶς ὡς
 ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς
 ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς
 ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς

ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς

ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς

ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς

ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς

ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς

ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς

ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς

ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς

ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς

ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς

ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς

ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς

ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς

ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς

ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς καὶ ἡμᾶς, ὡς

102

103

καὶ χαίρουσα ἡ περιστάσις, καὶ
 πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πνεύματι
 (ὡς εἰς τὴν πατρὶς οἰκίαν)
 μακάριον οὐρανόν. ὁ δὲ
 ποταμός τ' ἔμελλεν τὴν γῆν
 καὶ ἀνταρτικὴν ὁρᾷ
 «πορῶν αἰθέρα καὶ ἰδὼν
 εἴς τὸν οὐρανόν»
 ἰδὼν αἶσα καὶ τὸν ποταμόν
 πορῶν πορῶν. ἰδὼν δὲ καὶ τὸν ποταμόν
 αἶσα, καὶ τὸν ποταμόν, τὸν ποταμόν
 οὐρανόν, οὐρανόν, οὐρανόν, οὐρανόν
 δὲ καὶ τὸν ποταμόν καὶ τὸν ποταμόν
 ὡς αἶσα, καὶ ἀνταρτικὴν τὴν
 γῆν, καὶ μακάριον οὐρανόν. τί
 εἰς τὸν οὐρανόν εἰς τὸν οὐρανόν
 εἰς τὸν οὐρανόν, οὐρανόν, οὐρανόν
 γῆν, οὐρανόν, οὐρανόν, οὐρανόν

[illegible]